

Tjauta, en jämn sluttning,
Jokkmokks sn o. t. g., Nb. l.
Gn 12 a 4: 11

Tjau^elä

"Tjau^elä, tjautä" = bergland,
som är kupigt högst på mitten
och sluttar sakta åt två håll eller
åt alla håll H. Grundström 1927
M. L. 1967